

Să citim Biblia împreună
FAPTELE APOSTOLILOR
CAPITOLUL 7

Uciderea lui Ștefan cu pietre

53 Voi, care ați primit Legea dată prin îngeri, și n-ați păzit-o !...”

54 Când au auzit ei aceste vorbe, îi tăia pe inimă și scrâșneau din dinți împotriva lui.

55 Dar Ștefan, plin de Duhul Sfânt, și-a pironit ochii spre cer, a văzut slava lui Dumnezeu, și a spus stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu ;

56 și a zis : „Iată, văd cerurile deschise, și pe Fiul omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu.”

57 Ei au început atunci să răcească, și-au ascultat urechile și s-au năpustit toți într-un gând asupra lui.

58 L-au târât afară din cetate și l-au ucis cu pietre. Martorii și-au pus hainele la picioarele unui tânăr, numit Saul.

59 Și aruncau cu pietre în Ștefan, care se ruga și zicea: „Doamne Isuse, primește duhul meu !”

60 Apoi a îngenuncheat și a strigat cu glas tare : „Doamne, nu le ține în seamă păcatul acesta !” Și, după aceste vorbe, a adormit. eci de ani în pustiu, casă a lui Israel ?...

CAPITOLUL 8

Prigonirea creștinilor

1 Saul se învoise la uciderea lui Ștefan. În ziua aceea, s-a pornit o mare prigonire împotriva Bisericii din Ierusalim.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

Și toți, afară de apostoli, s-au împrăștiat prin părțile Iudeii și ale Samariei.

2 Niște oameni temători de Dumnezeu au îngropat pe Ștefan și l-au jelit cu mare tânguire. 3 Saul, de partea lui, făcea prăpăd în biserică ; intra prin case, lua cu sila pe bărbați și pe femei și-i arunca în temniță.

4 Cei ce se împrăștiaseră mergeau din loc în loc și propovăduiau Cuvântul.

5 Filip s-a coborât în cetatea Samariei și le-a propovăduit pe Hristos.

6 Noroadele luau aminte cu un gând la cele spuse de Filip, când au auzit și au văzut semnele pe care le făcea.

7 Căci din mulți îndrăciți ieșeau duhuri slăbănogi și schiopi erau tămăduiți.

8 Și a fost o mare bucurie în cetatea aceasta.

9 În cetate era un om, numit Simon, care zicea că este un om însemnat ; el vrăjea și punea în uimire pe poporul Samariei.

10 Toți, de la mic până la mare, îl ascultau cu luare aminte și ziceau : „Acesta este puterea lui Dumnezeu, cea care se numește „mare”.”

11 Îl ascultau cu luare aminte, pentru că multă vreme îi uimise cu vrăjitoriile lui.

12 Dar când au crezut pe Filip, care propovăduia Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și a Numelui lui Isus Hristos, au fost botezați, atât bărbați cât și femei.

13 Chiar Simon a crezut ; și după ce a fost botezat, nu se mai despărțea de Filip și privea cu uimire minunile și semnele mari care se făceau... [Cont. în nr. viitor]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
[Biblia, I Samuel 25 : 6]

Foaia Creștinului

- Editorial
- Charles Darwin, Făuritorul de mit
- Împlinirea Cuvintelor Mântuitorului
- Lupul moralist
- Proverbe armenesti despre națiune
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Nu ce mâncăm este ceea ce ne mistuie

DE MEMORAT / JOI 11 OCTOMBRIE 2018

„Dar, când am trecut a doua oară, nu mai era acolo ; l-am căutat, dar nu l-am mai putut găsi”.

PSALMUL 37 : 36

Editorial. „Este aici cineva care știe să se roage ?” (III)

[Continuare din Nr. 238. Cum se desfășura viața într-o casă de copii, în anii 1900]

Registrul de casă vorbea un limbaj serios și nu existau decât două posibilități : fie trebuia să ne limităm activitatea, fie trebuia să începem să cerem Domnului cu credință cele necesare.

Gravitatea situației n-a fost tănuțită față de nimeni, nici față de surorile care slujeau, nici față de copii. Totul a apărut într-o cu totul altă lumină, iar Duhul lui Dumnezeu a trezit o conștiință absolut nouă a responsabilității comune și a învățat o ceată mică, dar crescândă, să facă pași pe drumul credinței.

Avem un Dumnezeu despre care avem voie să credem că poate totul. În bunătatea Lui ne-a făcut curând să avem parte de oarecare întărire a credinței.

În căsuța în care locuiau cei mai mici zece copii ai noștri, sora a spus puțin după aceea : „Avem nevoie de pantofi ! Toni nu mai poate merge așa ; și ceilalți trebuie să primească niște pantofi.” Am întrebat :

„V-ați rugat deja pentru ei ?” Sora a tăcut, dar apoi le-a spus celor mici și L-au rugat împreună pe Tatăl din ceruri pentru pantofi ; și după câteva zile a venit foarte fericită.

Primise un pachet din Hirschberg, fără expeditor, iar înăuntru erau trei perechi de pantofi noi. O, cum ne-am bucurat și am mulțumit, mult, cu mult mai mult decât dacă ne-am fi putut duce, numai așa, și să-i cumpărăm.

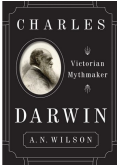
Cele 45 de eleve ale noastre aveau nevoie de ciorapi noi de vară, de duminică (în timpul săptămânii mergeau desculțe din mai până în octombrie).

Atunci s-au rugat într-o seară toate împreună cu sora M. pentru ciorapi și după câteva zile au venit sărind :

„Abia de curând ne-am rugat pentru bani, iar aseară sora M. a primit o scrisoare și banii erau deja înăuntru. Așa de repede ascultă scumpul Mântuitor !”

[Va continua în numărul viitor]

Charles Darwin, făuritorul de mit. Recenzie de carte (III)

Studiind viața lui Darwin, recitindu-i cărțile, citind în aprofundime cărțile criticilor lui Darwin publicate pe vremea lui Darwin și în deceniile următoare, dar mai ales studiind fosilele care au supraviețuit din vremurile arhaice -

descoperite în sedimentele vulcanice ori scoase la iveală de

explorările petroliere moderne - Wilson a ajuns la concluzia că Darwin a interpretat evidența care îi era la îndemână în vremea lui, în mod eronat, și a dus astfel, în eroare generațiile următoare.

Aceasta explică în primul rând cuvintele îndrăznețe cu care Wilson își începe cartea : „**Darwin a fost greșit**”.

Intenția inițială a lui A. N. Wilson nu a fost să critice darwinismul ori să scrie o biografie tendențioasă la adresa unui om care a influențat gândirea umanității într-o profunzime și durată cum puțini alții au făcut-o.

A fost, dimpotrivă, să scrie biografia unui britanic care a influențat gândirea umană vreme de peste 150 de ani. Dar investigând și studiind viața și mediul intelectual în care Darwin a trăit, Wilson a fost atras, „în mod inevitabil”, zice el, către concluzia că : „Darwin was wrong” („Darwin a fost greșit”).

Nici nu a fost intenția lui inițială de a critica ori de a se distanța de teoriile științifice care încă proclamă veridicitatea evoluționismului. „La urma urmelor”, zice Wilson despre el însuși, el „nu e un om de știință și nici nu are credibilitate în rândul oamenilor de știință”.

Reîntoarcerea lui Wilson la teism

Wilson evocă **patru (4) lucruri ori aspecte esențiale ale ființei umane** și conștiinței lui care l-au făcut să renege darwinismul și să reconfirme adevărurile biblice.

1. **Primul dintre ele e ochiul.** A descoperit că nici Darwin nici discipolii lui, de atunci până azi, nu au putut explica apariția ochiului prin procesul evoluției naturale.

Atât Darwin cât și discipolii lui sunt de acord că, din perspectiva teoriei evoluționiste, pentru ca ochiul să fi ajuns la stadiul de dezvoltare și complexitate pe care îl avem astăzi fiecare dintre noi, ar fi fost necesar un proces evolutiv de o durată mai lungă chiar decât vechimea vieții pe pământ.

2. **Abilitatea ființei umane de a vorbi și vocabularul** au fost al doilea factor care l-a determinat pe Wilson să respingă darwinismul. Pe lângă ființa umană nicio altă creatură nu posedă capacitatea de a vorbi, comunica ori a avea un vocabular atât de vast.

3. **Capacitatea de a iubi din convingere și nu din instinct** este un alt argument. În lumea animalelor nu există dragoste. Există doar un instinct al dragostei mamelor pentru ființele pe care le nasc, dar nu dragoste pentru aproapele.

[Preluare de la *Alianța Familiilor Creștine din România* : www.alianta-familiiilor.ro]

Versetul de aur al Bibliei

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

299. Sfânta Scriptură

Aplicarea ei în viață

Un copil orfan cerșea prin lumea largă. Umblând din casă în casă, bătu și la ușa unei case creștine, în care tatăl, fiind zi de Duminică, tocmai cetea familiei sale Sfânta Scriptură. Când intra orfanul în casă se citeau cuvintele Domnului : „Cine va primi un prunc ca acesta în Numele Meu, pe Mine Mă va primi”. (Matei 18 : 5)

Intrarea orfanului tocmai când se citea textul de mai sus, fu primită de ambii soți ca o ocazie dată pentru împlinirea cuvintelor Mântuitorului. Ei primiră pe orfan în familia lor.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **Lupul moralist** (sau : **Lup în piele de oaie**) – Expresia e plastic ilustrată în fabula cu același titlu a lui Grigore Alexandrescu.

Lupul, ajuns împărat, auzind că în ținutul său sunt mulți prigonitori, porunci să se strângă obșteasca adunare și începu o lecție de morală : „Gândiți-vă la suflet, și luați de la mine, Pildă a face bine”.

Dar lupul purta tocmai o manta din pielea jupuită de pe o oaie. Și atunci :

„Răspunse un vulpoi, în slujbă lăudat :

- Ne poate fi iertat

Să vă-ntrebăm smerit de vreți a ne-arăta

De unde-ați cumpărat postavul de manta ?”

Astfel expresia „lupul moralist” se aplică acelor oameni care - aidoma lupului din fabulă - îi condamnă pe alții pentru fapte pe care ei înșiși nu pregetă să le săvârșească. [Această expresie urmează în dicționar, după *Lupta pentru existență* (care a fost scrisă), nefiind aleasă intenționat, dar se potrivește în această zi de celor care, vorbesc despre *toleranță*, dar practică oprimarea celor care se opun sistemului pe care ei îl conduc, cum se spune în popor : *predică apă și beau vin*].

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 10

Nu ceea ce mâncăm este ceea ce ne mistuie

Psihiatrul Sadler scrie : „O conștiință curată este un mare pas în scopul baricadării intelectului împotriva nevrozei”. Psihologul Henry C. Link de asemenea vede legătura dintre păcat și boală : „Accentul asupra păcatului a dispărut într-o mare măsură din învățământul religios ... chiar în momentul când psihologia a descoperit importanța sa și a extins înțelesul său”. (*The Way to Security*, Garden City, N.Y., Doubleday & Co., Inc., page 52). [Va continua]

Proverbe armenesti despre națiune

• Dacă am considera națiunea un trup, sufletul acesteia ar trebui să fie unitatea. Elpis Chesarațian • Individul se află în națiune și împreună cu națiunea, care este nepieritoare. Avetik Isahachian • Rostind cuvântul *națiune* și vorbind și făptuind în numele acestui concept, nu trebuie să înțelegem doar societatea contemporană a unui neam ori stat, ci tot trecutul acelu neam ori stat și esența spirituală și morală a celor care nu mai sunt, cu tradițiile, realizările, virtuțile și, mai ales, cu marile personalități ale lor. Din bilanțul responsabil al trecutului și prezentului se alcătuiește viitorul și se cristalizează proiectele și împlinirile acestuia ; influențele străine pot doar servi ca auxiliare la întregirea acestui organism. Harutium Mrrmrian • Națiunile resemnate să moară sunt demne doar de gloria cuvenită în cimitire. Hacob Paronian • Doliul nației tale trece, prelingându-se, prin inima ta. Siamanto (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. **Nu există om fără păcat** : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) 2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. 3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) „Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”